

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ حَدِيدٌ ، آيَةٌ ٥١

دانشگاه مازندران

دانشکده حقوق و علوم سیاسی

پایان نامه دوره‌ی کارشناسی ارشد رشته‌ی حقوق خصوصی

موضوع :

دعوای تصرف عدوانی در امور حقوقی

استاد راهنما :

دکتر حمید ابهری

استاد مشاور :

دکتر سام محمدی

اساتید داور :

دکتر همایون مافی – دکتر فخر الدین اصغری

دانشجو :

مریم اکبری

۸۹ بهمن

سپاسگزاری :
الهی !

نور تو ، چراغ معرفت بیافروخت ،
قرب تو چراغ وجود بیافروخت ،
بود تو کار من راست کرد ، بود من افزونی است .
الهی !

تورا نداند کس . تو را ، تو دانی بس ! ای سزاوار ثنای خویش !
و ای شکر کننده ی عطا خویش !

رهی من به ذات خود از خدمت تو عاجز و به عقل خود از شناخت منت تو عاجز
الهی نامه ی خواجه عبدالله انصاری

بر من است از استاد محترم جناب آقای دکتر حمید ابهری (استاد راهنمای) واستاد گرامی جناب آقای دکتر سام محمدی (استاد مشاور) که در انتخاب موضوع پایان نامه و تدوین وارائه آن با اشارت ها و راهنمایی های بموقع و دقیق اینجانب را یاری نمودند متواضعانه واژ صمیم قلب سپاسگزاری نمایم .
همچنین از استادی ارجمند داور جناب آقای دکتر همایون مافی و جناب آقای دکتر فخرالدین اصغری بخاطر قبول زحمت در مطالعه پایان نامه کمال تشکر را بنمایم .

تقدیم به :

پدر مهربان

۶

مادر دلسوزم

چکیده :

دعای تصرف عدوانی یکی از مهم ترین و شایعترین دعای مطروحه در دادگاههاست. با توجه به تصویب قوانین مختلف در زمینه تصرف عدوانی، همواره دعای تصرف عدوانی، از پیچیدگی‌های خاص خود برخوردار بوده است، اولین بار در قانون اصول محاکمات حقوقی مصوب ۱۳۲۹ هجری قمری، مقرراتی درباره دعای تصرف از جمله تصرف عدوانی وضع شد. سپس در قانون آئین دادرسی مدنی مصوب ۱۳۱۸ و متعاقب آن در قانون اصلاح قانون جلوگیری از تصرف عدوانی در سال ۱۳۵۲، احکام و مقررات مربوط به دعای تصرف وضع گردید. در ماده ۶۹۰ قانون مجازات اسلامی مصوب ۱۳۷۰ نیز تصرف عدوانی جرم محسوب و برای آن مجازات تعیین شد ونهایتاً در قانون آئین دادرسی دادگاه‌های عمومی و انقلاب در امور مدنی مصوب^۱، مقرراتی در مورد دعای تصرف (مواد ۱۵۸ تا ۱۷۷) وضع گردیده است با توجه به وجود مقررات مختلف، بررسی دعای تصرف عدوانی از اهمیت بسزایی برخوردار است وباید دید که کدامیک از قوانین مذکور منسخ است و کدامیک بقوت خود باقی است، چه زمانی شخص می‌تواند اقدام به طرح دعای حقوقی تصرف عدوانی نمایدو چه زمانی دعای تصرف عدوانی، جنبه‌ی کیفری به خود می‌گیرد؟ وانگهی، یکی از دعای حقوقی، دعای خلع ید است که تا حدودی شبیه دعای تصرف عدوانی است و گاهی اوقات محاکم این دو دعوا را یکسان می‌پنداشند. در حالیکه هر یک از دو دعوا، شرایط و ویژگیهای خاص خود را دارد. بر این اساس، در این پایان نامه جنبه‌های مختلف دعای تصرف عدوانی مورد بررسی قرار می‌گیرد و وجه تمایز آن از دعای مشابه بیان می‌شود.

واژگان کلیدی: دعوا، تصرف عدوانی، آئین دادرسی، خلع ید.

^۱- این قانون اختصاراً در این پایان نامه، قانون آئین دادرسی مدنی نامیده می‌شود.

فهرست علامت ها و نشانه های اختصاری

بی نا :	بدون ناشر
بی تا :	بدون تاریخ انتشار
بی جا:	بدون محل انتشار
جلد	ج:
شماره	ش:
صفحات	صفص:
صفحه	ص:
ق.ا.ق.ج.ت.ع:	قانون اصلاح قانون جلوگیری از تصرف عدوانی مصوب ۵۲
ق.آ.د.م:	قانون آیین دادرسی دادگاههای عمومی انقلاب در امور مدنی مصوب ۷۹
ق.ا.ا.م :	قانون اجرای احکام مدنی
ق.ث:	قانون ثبت
ق.م:	قانون مدنی
ق.م.ا:	قانون مجازات اسلامی

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
۱	مقدمه
۶	فصل اول : تعاریف و مفاهیم
۷	مبحث اول : تعریف ، تاریخچه ، عناصر تصرف عدوانی
۷	گفتار اول : تعریف تصرف و تصرف عدوانی
۷	بند اول : تعریف تصرف
۸	الف- تعریف تصرف از دیدگاه حقوق مدنی
۱۰	ب- تعریف تصرف از دیدگاه آئین دادرسی مدنی
۱۱	بند دوم : تعریف تصرف عدوانی
۱۱	الف- تصرف عدوانی به معنی اعم
۱۲	ب- تصرف عدوانی به معنی اخص
۱۲	گفتار دوم : تاریخچه
۱۴	گفتار سوم : عناصر تصرف عدوانی
۱۴	بند اول : موضوع تصرف
۱۵	بند دوم : رکن مادی
۱۵	بند سوم : رکن معنوی
۱۶	مبحث دوم : مبنای حمایت از دعوى تصرف عدوانی
۱۶	گفتار اول : دلالت تصرف بر مالکیت
۱۸	گفتار دوم : منع احراق حق شخصی
۲۰	مبحث سوم : دعوى تصرف عدوانی و دعاوى مشابه

۲۰	گفتار اول : دعوی تصرف عدوانی حقوقی و دعوای خلع ید
۲۲	بند اول : موارد اشتراک
۲۳	بند دوم : موارد افتراق
۲۶	بند سوم : مصادیق مشترک و موارد خلط دعوی تصرف عدوانی و دعوای خلع ید در رویه ی قضایی
۳۲	گفتار دوم : دعوی تصرف عدوانی حقوقی و کیفری
۳۹	فصل دوم : شرایط تحقق دعوای تصرف عدوانی
۴۰	مبحث اول: سبق تصرف خواهان
۴۰	گفتار اول : استیلا
۴۱	گفتار دوم : قصد متصرف سابق
۴۳	گفتار سوم : سابقه ی تصرف
۴۶	گفتار چهارم : اوصاف متصرف سابق
۴۹	مبحث دوم : لحوق تصرف خوانده
۴۹	گفتار اول : مفهوم تصرف لاحق
۵۰	گفتار دوم : شرایط تصرف لاحق
۵۱	مبحث سوم : عدوانی بودن تصرف لاحق
۵۱	گفتار اول : تعریف عدوان
۵۳	گفتار دوم : تصرف بوسیله ی مراجع صلاحیتدار و مامورین اجرا
۵۴	گفتار سوم : تصرف به استناد قانون
۵۷	گفتار چهارم : اثبات رکن عدوان در دعوای تصرف عدوانی
۵۹	مبحث چهارم : مالیت و غیر منقول بودن مورد تصرف

گفتار اول : مال بودن مورد تصرف ۶۰	۶۰
گفتار دوم : غیر منقول بودن مال مورد تصرف ۶۰	۶۰
گفتار سوم : نحوه‌ی تصرف در مال غیر منقول ۶۴	۶۴
فصل سوم : آیین دادرسی در دعوی تصرف عدوانی ۶۶	۶۶
مبحث اول : اصحاب دعوی تصرف عدوانی و مرجع صالح ۶۷	۶۷
گفتار اول : اصحاب دعوی تصرف عدوانی ۶۷	۶۷
بند اول : خواهان دعوی تصرف عدوانی ۶۷	۶۷
بند دوم : خوانده‌ی دعوی تصرف عدوانی ۷۲	۷۲
گفتار دوم : مرجع صالح در دعوی تصرف عدوانی ۷۵	۷۵
بند اول: صلاحیت ذاتی ۷۵	۷۵
بند دوم: صلاحیت محلی ۷۶	۷۶
مبحث دوم : رسیدگی به دعوی تصرف عدوانی ۷۷	۷۷
گفتار اول : قانون حاکم بر دعوی ۷۷	۷۷
گفتار دوم : نقش تشریفات در دعوی ۷۹	۷۹
گفتار سوم : نقش سند در دعوی ۸۶	۸۶
گفتار چهارم : دستور موقت ۸۹	۸۹
گفتار پنجم : اجرای رأی صادره ۹۱	۹۱
نتیجه گیری و پیشنهادات ۹۵	۹۵
فهرست منابع ۹۹	۹۹
چکیده انگلیسی	

۱- تعریف مسئله : از دیر باز اصل مالکیت که از اصول بنیادین تمام قوانین مدنی دنیا است، بر مبنای تصرف قرار گرفته و بر این اساس است که قانونگذاران ، اهمیت فوق العاده ای برای آن قائل شده اند و به طرق مختلف در پی حمایت از آن برآمده اند. اکنون که سالیان زیادی از تمدن بشری می گذرد، تصرف بارزترین دلیل مالکیت شناخته می شود چنانکه در ماده ۳۵ ق.م مقرر شده است: «تصرف به عنوان مالکیت دلیل مالکیت است مگر اینکه خلاف آن ثابت شود » و نیز ماده ۳۱ ق.مقرر می دارد: « هیچ مالی را از تصرف صاحب آن نمی توان بیرون کرد مگر به حکم قانون » سابقه ای این مواد را باید در حقوق اسلام جستجو کرد فقهاء در کتابهای خود از اماره ای تصرف به نام « قاعده ید » یاد می کنند، به موجب این قاعده: بادیدن مال در ید شخص معینی بدون وجود دلیلی مخالف، می توان حکم به مالک بودن آن فرد داد و آن مال را متعلق به آن فرد دانست ، باید گفت: اعمال قاعده ید با مصاديق دعوای تصرف موضوع پژوهش بصورتی که در قوانین کنونی پذیرفته شده کاملاً منطبق نیست ، زیرا قاعده ی مذکور وسیله ایست برای احراز مالکیت و خلع ید از غاصب و در نهایت رسیدگی به ماهیت حق طرفین. لیکن در رسیدگی به دعوای تصرف عدوانی فارغ از مسئله مالکیت، ممکن است حکم علیه کسی صادر شود که خود مالک مال است.^۱ از طرفی بیشتر مقررات آئین دادرسی مدنی در مورد دعوای تصرف عدوانی ملهم از حقوق فرانسه می باشد و با نهاد غصب و تصرف غیر قانونی که در فقه موجود است متفاوت می باشد، چه این دعوا با نظم اجتماع در ارتباط است. حال آنکه دعوای غصب به مالکیت اشخاص مرتبط است. از آنجایی که دعوای تصرف عدوانی مهم ترین دعوا از بین دعاوی تصرف (دواوی تصرف عبارتند از دعوای تصرف عدوانی ، ممانعت از حق و مزاحمت (مواد ۱۵۸ به بعد قانون آئین دادرسی مدنی) می باشد و در معنای عام شامل تصرف غاصبانه نیز می شود ، همچنین وجود شباهتهای گسترده ای که بین این دو دعوا وجود دارد و نیز با التفات به اینکه از گذشته تاکنون، یکی از موضوعات بسیار مهم مطروحه در دادگستری های سراسر کشور پرونده ها ای مربوط به

^۱- طیرانیان، غلامرضا، دعاوی تصرف، انتشارات گنج دانش، چاپ سوم، ۱۳۸۷، تهران ، ش ۸ ، ص ۲۱ .)

دعاوی مالی بالاخص غصب و تصرف عدوانی بوده که در حال حاضر نیز حجم بالای پرونده ها و دعاوی را بخود اختصاص داده است اما متأسفانه در عمل، گاهی دیده شده است که دادرس در مقام فصل خصوصت و احراق حق در تشخیص حکم و انطباق آن بر موضوع و به عبارت دیگر تشخیص قانون حکم دچار اشتباه شده است . و آن را با دعوای خلع ید خلط می کنند ، علت این امر بی تردید ناشی از تصور نادرست از مفاهیم غصب و تصرف عدوانی و بکارگیری هر یک به جای دیگری است، به این صورت که در دعوای تصرف عدوانی خواسته و ناخواسته به مالکیت نظر دارند و سعی می کنند به سود مالک رای دهنند، در حالی که هر گاه شخصی بخواهد دعوای خلع ید اقامه کند باید مالکیت خود را به اثبات برساند، بر عکس اگر بخواهد دعوای تصرف عدوانی اقامه کند ، باید فقط سبق تصرف خود را به اثبات برساند. همچنین شایان ذکر است در ایران که کلیه املاک به ثبت نرسیده و سند مالکیت به نام مالک صادر نشده و وضع ثبتی و قطعی بسیاری از املاک هنوز روشن نیست همین علت باعث اختلافات متعدد و بروز مشکلاتی برای مردم گردیده است که برای حل آن مجبور به مراجعة به مراجع قضایی شده و اولین پرسش شخص از خود این است که برای رسیدن سریع تر به حق و خواسته‌ی خود، آن را تحت چه عنوان حقوقی مطرح نماید ، آیا بهتر است دادخواست حقوقی «رفع تصرف عدوانی » یا خلع ید را به دادگاه ارائه دهد و یا شکایت مبنی بر تصرف عدوانی کیفری مطرح نماید . بنابراین به جهات فوق شناخت موارد اختلاط و رفع آن ضرورتی انکار ناپذیر است. درواقع قانونگذار با تجویز دعوای تصرف عدوانی امتیازی به خواهان (متصرف سابق) اعطای نموده تا با استفاده از تسهیلات ویژه‌ی دعوای مزبور(رسیدگی خارج از نوبت و بدون تشریفات ، عدم نیاز به ارائه‌ی دلیل مالکیت در رسیدگی) در مدت کوتاهی به خواسته‌ی خویش دست یابد واز طرف دیگر، نظم اجتماع برقرار گردد. به همین منظور در این تحقیق به بررسی دعوای تصرف عدوانی در امور حقوقی و بر شمردن جزئیات و ویژگی‌های این دعوا پرداخته شده است و نیز سعی بر آن شده تا با طرح مباحث فنی و موارد اختلافی در ضمن مطالب ، آن را از سایر دعوای مشابه متمایز سازد. امید است با این اقدام بتوان تا حدودی چالش‌های موجود را از بین برد.طبق ماده‌ی ۱۵۸ ق.آ.د.م دعوای تصرف عدوانی عبارت است از : «ادعای متصرف سابق مبنی بر اینکه دیگری

بدون رضایت او مال غیر منقول را از تصرف وی خارج کرده و اعاده‌ی تصرف خود را نسبت به آن مال درخواست می‌نماید» در ارتباط با موضوع این تحقیق، سوالاتی به شرح ذیل قابل طرح است:

۲- سوالات پژوهش

- ۱- آیا طرح «دعوى تصرف عدواني»، لزوماً از سوی مالک صورت می‌گیرد؟
- ۲- سند مالکیت در «دعوى تصرف عدواني»، چه نقشی را ایفا می‌کند؟
- ۳- آیا دستور موقت در «دعوى تصرف عدواني» با دستور موقت پیش‌بینی شده در مبحث ششم از فصل یازدهم قانون آیین دادرسی مدنی متفاوت است یا خیر؟

۳- حدود پژوهش

بررسی موضوع در حقوق ایران به ویژه نظام حقوقی ایران است.

۴- فرضیات پژوهش

- ۱- اقامه «دعوى تصرف عدواني» لزوماً از سوی مالک صورت نمی‌گیرد.
- ۲- سند مالکیت در «دعوى تصرف عدواني»، صرفاً اماره‌ی سبق تصرف است.
- ۳- دستور موقت در «دعوى تصرف عدواني» با دستور موقت پیش‌بینی شده در مبحث ششم از فصل یازدهم قانون آیین دادرسی مدنی متفاوت است.

۵- پژوهش‌های علمی انجام شده در ارتباط با موضوع

مولفین حقوقی آیین دادرسی مدنی در کتابهای خود به بحث «تصرف عدواني» آن هم محدود به مواد قانون آیین دادرسی مدنی و قانون جلوگیری از تصرف عدواني و ماده‌ی ۶۹۰ ق.م.ا. اشاره نمودند. این در حالی است که مواد قانونی مربوط به آن در قوانین گفته شده دارای ابهام‌های زیادی است که نیازمند تجزیه و تحلیل می‌باشد در ذیل نظریاتی چند از این دسته از مولفین آورده می‌شود.

- ۱- برای تصرف دو رکن قائل شده‌اند: رکن مادی و معنوی.

« رکن مادی عبارت است از: «مجموع عملیاتی که کاشف و مبین تصرف باشد از قبیل نگهداری واستعمال وانتفاع ، و رکن معنوی عبارت است از اراده شخص متصرف به انجام عمل تصرف به نفع خود. » (۱- شریف ،

علی اصغر ، مظاہر تصرف عدوانی و رفع مزاحمت، چاپ دوم ، ۱۳۳۹ ، نشر تابان ، ص ۷.)

۲- « البته فرض دارد که حمایت قانون از تصرف مورد سوء استفاده واقع شده یعنی غاصبی نیز از آن بهره مند شود . اما باید دانست که ارزش مقررات مربوط به نظامات اجتماعی این نیست که منحصراً متضمن نفع باشد بلکه این است که خیر ونفع آن بیشتر از شر و مضار آن باشد و جای تردید نیست که به شهادت آمار، موارد نادر که حمایت از تصرف، مورد سوء استفاده‌ی غاصبین شود در مقابل مواردی که به نفع اصل مالکیت تمام می‌شود مستهلك است . » (متین دفتری، احمد، آیین دادرسی مدنی و بازرگانی ، جلد اول، چاپ اول ۱۳۷۸ ، انتشارات مجد، ش ۷۵، ص ۲۳۶)

۳- «اگر مدعی تصرف عدوانی ، که اعاده‌ی تصرف را خواسته تقاضای جبران خسارت وارد را هم نماید. دعوی تصرف عدوانی تغییر نمی‌کند و به تقاضای مذکور ضمن دعوی مذکور رسیدگی می‌شود. هرگاه خوانده تصرف خود را مستند به حق مالکیت خود کند این استناد، ماهیت دعوی تصرف عدوانی را تغییر نمی‌دهد» (جعفری لنگرودی، محمد جعفر، ترمینولوژی حقوق، کتابخانه گنج دانش ، چاپ سیزدهم ۱۳۸۲ ، ش ۲۳۴۵ ص ۲۹۵)

۴- « صدور حکم رفع تصرف عدوانی علیه کسی جائز است که تصرف او لاحق به تصرف شاکی باشد. بر اساس همین شرط است که معتقدند: خوانده دعوی تصرف باید هیچ گونه تصرف قبلی در مال موضوع دعوی نداشته باشد والا خود نیز متصرف سابق محسوب می‌گردد و صدور دستور رفع تصرف علیه متصرف سابق فاقد وجهه‌ی قانونی است . » (طیرانیان ، منبع پیشین، ش ۸۱ ، ص ۱۱۷ .)

۵- « در حقیقت باید دقت نمود که طبق ماده‌ی ۳۵ ق.م دلیل مالکیت است با تصرف مورد بحث در دعاوى تصرف خلط نگردد، بلکه حتی تصرفی که در گذشته منشا مرور زمان محسوب می‌شود نیز می‌بايست از تصرف مورد حمایت در مواد ۱۵۸ به بعد قانون آیین دادرسی مدنی از حیث شرایط آن متمایز

گردد « (شمس، عبدالله ، آیین دادرسی مدنی ، جلد اول ، نشر میزان ، تهران ، چاپ چهارم ، ۱۳۸۲ ، ش ۶۳۰ ، ص ۳۶۵)

۶- روش تحقیق

در این روش با استفاده از روش کتابخانه ای تلاش در جمع آوری اطلاعات از کتب و منابع داخلی موجود و همچنین مقالات و آرای دادگاه ها در خصوص این موضوع شده است ، از این رو روش تحقیق توصیفی - تحلیلی است .

۷- تقسیم بندی مطالب

این پژوهش در سه فصل سامان یافته است، هر فصل دارای چند مبحث و هر مبحث نیز دارای چند گفتار است. بدین ترتیب که در فصل اول (تعاریف و مفاهیم :مفهوم تصرف عدوانی ، تاریخچه ، عناصر تصرف عدوانی ، مبنای حمایت از دعوای تصرف عدوانی ، مقایسه تصرف عدوانی و دعواوی مشابه) ، فصل دوم (شرایط تحقق دعوای تصرف عدوانی : سبق تصرف خواهان ، لحوق تصرف خوانده ، عدوانی بودن تصرف لاحق ، مورد تصرف) و فصل سوم (آیین دادرسی مربوط به دعوای تصرف عدوانی : اصحاب دعوای تصرف عدوانی و مرجع صالح ، رسیدگی به دعوای تصرف عدوانی ، دستور موقت ، نقش سند مالکیت و اجرای رأی صادره در دعوای تصرف عدوانی) مورد بحث قرار خواهد گرفت.

فصل اول :

تعاریف و مفاهیم

جهت تبیین و توضیح دعوای تصرف عدوانی و همچنین بیان مبانی و عناصر این دعوا ، در این فصل تعاریف و مفاهیم مربوطه بیان می شود . این فصل مشتمل بر سه مبحث است در مبحث اول به مفهوم ، عناصر ، تاریخچه ای تصرف عدوانی پرداخته می شود . در مبحث دوم نیز مبنای حمایت از تصرف عدوانی مورد بررسی قرار می گیرد و سرانجام در مبحث سوم به مقایسه ای دعوای تصرف عدوانی و دعواوی مشابه مانند خلع ید و دعوای تصرف عدوانی کیفری پرداخته می شود.

مبحث اول : مفاهیم ، تاریخچه و عناصر تصرف عدوانی

قبل از اینکه تاریخچه و عناصر دعوای تصرف عدوانی مورد بحث قرار گیرد، ابتدا تعریف تصرف و تصرف عدوانی بیان می شود.

گفتار اول: تعریف تصرف و تصرف عدوانی

از آنجا که شناخت معنای واقعی ومفهوم حقيقی تصرف ، پایه واساس دعاوی تصرف بالاخص دعوی تصرف عدوانی را تشکیل می دهد، از طرفی دیگر بدون شناخت صحیح و درک درست اصطلاحات مورد استفاده نمی توان به برداشت و استنباط صحیح از معانی قانونی دست یافت مضافاً اینکه در این دعوا، غرض از تصرف ، تصرف عینی ومحسوس است که بر اموال مستقر می گردد بر این عمل از حیث قانونی، آثاری مترتب است که دعوی تصرف عدوانی هم برای حمایت از آن وضعیت تاسیس شده است، بدین منظور ابتدا به تعریف تصرف پرداخته می شود

بند اول : تعریف تصرف

تصرف در لغت عبارت است از : ۱- دست در کاری کردن ۲- دگرگون شدن روزگار بر کسی ۳- توجه و تملک و ضبط ۴- حکومت و اختیار^۱ ۵- چیزی را به میل خود تغییر دادن ۶- مالک شدن ۷- دست اندازی^۲ برخی گفته اندکه تصرف عبارت از دخالت وتصمیم گیری مالکانه در امور و اموال است که به برد و نوع است ۱) تصرف حقوقی که عبارت است از تصرفاتی که برای انجام آن، اهلیت لازم است ۲) تصرف مادی که برای انجام آن، اهلیت لازم نیست .^۳ در قوانین ایران از اصطلاح تصرف تعریفی به عمل نیامده و مانند بسیاری از مفاهیم دیگر حقوقی، باید با تحقیق و بررسی در اندیشه های حقوقی و با کمک از معانی عرفی وقوانینی که راجع به تصرف ، مقرراتی را تصویب و آثار واحکام آن را مقرر نموده اند به ارائه تعریف جامعی دست زد. با بررسی قوانین حاکم و نظریات شارحین قوانین که شرح آن خواهد آمد، به دو تعریف از تصرف می توان

۱- دهخدا ، علی اکبر ، ج ۹ ، تهران ، ۱۳۳۷ ، انتشارات دانشگاه تهران ، مؤسسه‌ی لغت نامه‌ی دهخدا، صص ۷۲۷-۷۲۸

۲- معین ، محمد ، فرهنگ لغت، مجموعه دو جلدی، چاپ سوم ، ۸۴ ، انتشارات آدنا ، ص ۴۵۸ .

۳- طاهری ، محمد علی - انصاری ، مسعود داشنامه‌ی حقوق خصوصی ، جلد اول ، انتشارات مهراب فکر، چاپ اول ، ۸۴ ، صص ۶۸۸-۶۸۹

رسید: اولی با توجه به معنا و مفهوم تصرف که در قانون مدنی بکار رفته و در آن حق و مالکیت به عنوان اساس عنصر معنوی تصرف لاحاظ گردیده است. تعریف دوم بر مبنای قانون آیین دادرسی مدنی که در آن حق و مالکیت به هیچ وجه مداخله نداشته و مرجع قضایی فارغ از منشأ تصرف به احراز تصرف می پردازد بنابراین ملاحظه می گردد « تصرف مفهومی است که اعم از ید است.^۱

الف : تعریف تصرف از دیدگاه حقوق مدنی

قانون مدنی، تصرف را تعریف نکرده ولی از آنجا که قانون مذکور مواد مربوط به تصرف (قاعده ی ید) را از فقه امامیه گرفته است، لذا آشنایی با تعریف فقهی که مبنای اصطلاح مزبور است، ضروری است. فقهاء تعاریف مختلفی از قاعده ی ید (تصرف) به عمل آورده اند که در اینجا تعریف برخی از آنها آورده می شود: برخی گفته اند: « ید عبارت است از سلطنت عرفی و استیلا بر شی که بر حسب موارد به اینکه تحت اختیار و تصرف او باشد مختلف است مانند پولهایی که در کیسه یا جیب ، لباس که به تن شخص است و فرشی که زیر پایش است^۲ »

بعضی دیگر نیز معتقدند: « ید که همان استیلا عرفی و سلطنت فعلی بر شی است شامل هر نوع استیلائی است و به هر شیئی تعلق می گیرد و به حسب موارد مختلف میباشد. بنابراین استیلا بر اثاث خانه یک نوع است و به خانه دیگر نوعی دیگر.^۳ ملاحظه می گردد که در اینجا در تعریف ید به استیلا، آن را امری اعتباری می دانند ولی در هر دو تعریف که به نظر از تعاریف جامعی است، عامل عرف نقش بسزایی دارد. با توجه به سابقه ی غنی فقهی بخوبی درک می شود چرا قانون مدنی تصرف را تعریف نکرده و تشخیص آن را بر عهده ی عرف گذارده است^۴ بعضی از علمای حقوق در تعریف تصرف، ذکری از عرف به میان نیاورده اند و تصرف را اینگونه تعریف نموده اند: « تصرف که از آن به ید تعبیر می شود عبارت است از سلطه و اقتدار مادی و معنوی که شخص بر مالی مستقیم یا بواسطه غیر در مقام اعمال حق مالکیت یا سایر حقوق عینی در

۱- جعفری لنگرودی ، محمد جعفر ، فرهنگ عناصر شناسی حقوق مدنی و جزا ، کتابخانه ی گنج دانش ، چاپ اول ، ص ۸۲.

۲- والمرادیها السلطنه العرفیه و الاستیلا علی الشی بحسب الموارد بان یکون تحت اختیاره و تصرفه کالدرام فی کیسه او جیبه ... » سید محمد کاظم طباطبایی بزدی ، عروه الوثقی ، ج ۳، ص ۱۱۸ به نقل از ولویون ، رضا ، اماره ی تصرف چاپ دوم ، ۱۳۸۸ ، تهران ، انتشارات جنگل ، ص ۲۳ .

۳- امام خمینی ، الرسائل ، ج ۲ ، ص ۲۵۷ و ۲۵۸ به نقل از همان ، ص ۲۴ .

۴- درودیان ، حسنعلی ، اماره تصرف ، نشریه ی موسسه ی حقوق تطبیقی ، ش ۱۰ ، سال ۵۵ ، دانشکده ی حقوق دانشگاه تهران ، ص ۱۵۶ .

یک شی مادی دارد .^۱ اما اهمیت و تاثیر عرف در تعاریف پاره ای از حقوقدانان کاملا مشهود است . اینها معتقدند : « تصرف عبارت است از سلطه و اقتداری عرفی که انسان در مقام اعمال حق خود بر مال دارد ». باید گفت در این میان باید نظر نویسنده‌گانی را پذیرفت که برای تصرف ، معنای عام و خاص قائل شدند بدین صورت که معنای عام تصرف ، را که به معنی هر نوع عمل مادی یا حقوقی که در چیزی تغییر و تحول ایجاد نماید ، بکار می برند مانند خراب کردن خانه ، تعمیر ، منتقل کردن آن به دیگری ، تصرف به این معنی فرع بر مالکیت است . معنی خاص تصرف عبارت است از تسلط و استیلا بر مال در مقام اعمال حق یعنی همان تعریفی که اغلب حقوقدانان به آن پرداختند و در ماده ۳۵ ق.م نیز دلیل مالکیت شناخته شده است .^۲ با توجه به اینکه منظور قانونگذار در بسیاری از موارد از بکار بردن اصطلاح تصرف ناظر به همین معنای اخص بوده است لذا حقوقدانان را بر آن داشته که تعاریف خود را معطوف به معنای مذکور نمایند . در واقع ، تصرف به این مفهوم نوعی اماره‌ی مالکیت به سود متصرف ایجاد می کند ، اماره‌ی که مبتنی بر نظم جامعه است که به موجب آن افراد را از تعرض نسبت به اموال غیر منقول منع می سازد و هر کس بخواهد ادعایی خلاف اماره‌ی فوق را داشته باشد ، باید به دادگاه مراجعه و بطرفيت متصرف اقامه‌ی دعوا کند .

۱- امامی ، سید حسن ، حقوق مدنی ، جلد اول انتشارات اسلامیه ، تهران ، چاپ بیست و هشتم ، ۱۳۸۷ ، ص ۵۷ - شمس ، منع پیشین ، ش ۶۲۹
۲- صدر زاده افشار ، سید محسن ، آینین دادرسی مدنی دادگاههای عمومی و انتخاب در امور مدنی ، ۳ جلدی در یک مجلد ، چاپ ششم ، ۱۳۸۰ ،
انتشارات جهاد دانشگاهی ، ص ۳۰ .

۲- عدل ، مصطفی ، منصور السلطنه ، حقوق مدنی ، چاپ هفتم ، بی‌نایی جایی تا ، ص ۳۵ - جعفری لنگرودی - محمد جعفر ، بحث تطبیقی در تصرف از جهت دعاوی تصرف و مرور زمان مملک ، مجله حقوقی وزارت دادگستری تهران ، ص ۱۱۲ - صفائی ، سید حسین ، دوره‌ی مقدماتی حقوق مدنی ، جلد اول ، چاپ دوم ، ۱۳۸۲ ، نشر میزان ، ص ۲۰۵

ب: تعریف تصرف از دیدگاه قانون آیین دادرسی مدنی

در قانون آیین دادرسی مدنی، منظور از تصرف ، تصرفی است که در حمایت از آن، حق و مالکیت هیچ نقشی نداشته و قضات دادگاهها بدون توجه به وصف تصرف که غاصبانه یا مالکانه است، به موضوع رسیدگی و در صورت احراز صرف تصرف، مبادرت به اتخاذ تصمیم قضایی می نمایند. در واقع دعوی تصرف که در برابر دعوی مالکیت بکار می رود ، نوعی از تقسیم بندی دعاوی بر اساس مبنای آن است^۱، به این صورت که دعوای مالکیت، دعوایی است که مبنای طرح آن، حق مالکیت است؛ به عبارت دیگر اگر منشا حق مورد مطالبه، حق مالکیت باشد ، به آن دعوا، مالکیت گفته می شود اما دعوی تصرف، دعوایی است که مبنای طرح آن تصرف شخصی بر مال غیر منقول است . هدف قانونگذار از پیش بینی و وضع مقررات مربوط به تصرف عدوانی، حمایت از متصرف سابق مال غیر منقول است . به عبارت دیگر، دعوا در صورتی از دعاوی تصرف محسوب می شود که منشا آن ، تصرفات قبلی خواهان یعنی در اختیار داشتن عملی مال یا حق مورد نظر است و در این موقعیت به وجود یا عدم حق قانونی ماهوی خواهان، اعتنا و توجهی نمی شود.^۲ « لذا قاضی ماهوی از رای تصرف عدوانی پیروی نکرده و رای مزبور نسبت به وی اعتبار امر مختوم ندارد اما رای تصرف عدوانی برای قاضی ماهوی ارزش اماره تصرف دارد لکن او مأخذ به نظر قاضی تصرف عدوانی نیست^۳» با توجه به آثار اینگونه تصرف ، در تعریف آن گفته شده تصرف عبارت است از استیلای مادی و عرفی انسان در مال به قصد استفاده از آن به نفع خود^۴. برخی دیگر گفته اند: « تصرف عبارت است از سلطه(استیلا) مادی و معنوی که انسان بالمباهره و یا بواسطه در مقام اعمال حق مالکیت و یا سایر حقوق عینی در یک شی مادی دارد.^۵

۱- این دسته بندی ، صرفا در ارتباط با اموال غیر منقول است چون در اموال منقول، تصرف اصولا ارزش سند را دارد لذا این تقسیم بندی کاربردی ندارد. شمس، منبع پیشین، ش ۶۰۱، ص ۳۵۱

۲- همان، ش ۶۰۵، ص ۳۵۳.

۳- جعفری لنگرودی ، منبع پیشین ، ش ۴۷ ، ص ۱۳۳

۴- طیرانیان ، منبع پیشین ، ش ۱۲ ، ص ۲۹ .

۵- متین دفتری، احمد، آئین دادرسی مدنی و بازرگانی ، جلد اول ، انتشارات مجد ۱۳۸۷ ، چاپ اول ، تهران ش ۷۵ ، ص ۲۳۴- جعفری لنگرودی ، منبع پیشین ، ش ۲ ، ص ۱۱۲ .

در این تعاریف، تحقق تصرف بدون لحاظ مبنا و منشا آن مورد نظر واقع شده است که به اعتقاد برخی، تصرفات قانونی مالکانه یا ماذون از طرف مالک، غیر قانونی، غاصبانه، را به نحو یکسان شامل است بصورتی که تصرف غاصب را نیز می‌توان مشمول تعریف مذکور دانست.^۱

بند دوم : تعریف تصرف عدوانی

حال که به تعریف تصرف از نظر حقوق مدنی و دعاوی تصرف متکی به قانون آیین دادرسی مدنی آشنایی حاصل شد ضروری است به تبیین و تعریف تصرف عدوانی پرداخته شود، قبل از هر چیز لازم به ذکر است که با توجه به اینکه نظام حقوقی ایران در تعریف تصرف و آثار آن از دو نظام حقوقی متفاوت (اسلام و رم) پیروی کرد و این اصطلاح با مبانی مختلف وارد نظام حقوقی ایران شده است، لذا با توجه به این پیشینه دو تعریف از اصطلاح تصرف عدوانی در حقوق ایران به چشم می‌خورد: یکی تصرف عدوانی به معنی اعم و دیگری به معنی اخص که به اختصار به شرح آن پرداخته می‌شود: الف- تصرف عدوانی به معنی اعم عبارت است از خارج شدن مال از ید مالک یا قائم مقام قانونی بدون رضای وی یا بدون مجوز قانونی^۲. در تعریف دیگر گفته شده است که تصرف عدوانی عبارت از تصرف در مال غیر و آن را مترادف با تصرف عادیه^۳ که اعم از غصب است، دانسته اند. نکته‌ی قابل ذکر در اینجا این است که «عدوان» به معنی تجاوز است که برای تحقق آن، عدم رضای مالک یا عدم اذن قانون کافی است و با وجود هر یک از اوصاف اخیر، «عدوان» محقق می‌گردد. تصرف عدوانی به معنی اعم در ماده‌ی ۳۰۸ ق.م بیان شده است و اعم از غصب است زیرا در غصب ید غاصب با عمد و سوء نیت همراه است و علم غاصب به موضوع و حکم، شرط تحقق ید غاصبانه است، حال آنکه در تعریف تصرف عدوانی با معنی اعم، عمد شرط تحقق آن نمی‌باشد.^۴

۱- شمس، منبع پیشین، ش ۶۳۱، ص ۳۶۶.

۲- جعفری لنگرودی، محمد جعفر، ترمینولوژی حقوق، کتابخانه گنج دانش، چاپ سیزدهم، ۱۳۸۲، ش ۱۲۵۱ و ۱۲۵۲ ص ۱۵۶

۳- عادیه در لغت به معنای ظلم، متجاوز، متعدیه است. معین محمد، فرهنگ فارسی متوسط، جلد دوم، چاپ نهم موسسه انتشارات امیر کبیر، تهران، ۱۳۷۵، ص ۲۷۰-از نظر فقهی این واژه مترادف با واژه‌ی تصرف عدوانی است یعنی تصرف بدون اذن مالک و اذن قانون. جعفری لنگرودی، دایره المعارف حقوق مدنی و تجارت، جلد اول، چاپ اول، بنیاد استاد، ص ۸۳۵

۴- محقق داماد، مصطفی، قواعد فقه، پخش مدنی، چاپ سیزدهم، ۱۳۸۵، تهران، مرکز نشر علوم اسلامی، ص ۶۷.